

הרב הראשי הרב מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, ת"ת דרך המלך,
 ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad MORDECHAI MALKA, Israel Founder & President Institutions "or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

המלך

פרשת במדבר

תורת

חביב האדם שנברא בצלם אלוקים:

במדבר פרק א (א) וַיִּדְבֹר יְקֹזֵק אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי בְּאֶהֱל מוֹעֵד בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִי לְצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם לְאֶמְרָה: (ב) שָׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת כָּל זָכָר לְגִלְגָּלְתֶּם: (ג) מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֶזְעָא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצַבְאֹתָם אֹתָהּ וְאֶהְרֹן: וּפְרָשׁ"י לְגִלְגָּלְתֶּם עִי"י שְׁקָלִים.

במדבר פרק א (מח) וַיִּדְבֹר יְקֹזֵק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (מט) אַךְ אֵת מֹשֶׁה לֹוֹי לֹא תִפְקְדוּ וְאֵת רֹאשִׁים לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: בְּמִדְבַר פֶּרֶק ג (יד) וַיִּדְבֹר יְקֹזֵק אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי לֵאמֹר: (טו) פִּקְדוּ אֶת בְּנֵי לֹוֹי לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וּמַעְלָה תִפְקְדֶם: (טז) וַיִּפְקְדוּ אֹתָם מֹשֶׁה עַל פִּי יְקֹזֵק פְּאֻשֶׁר צִוָּה:

וּפְרָשׁ"י בְּמִדְבַר פֶּרֶק ג פְּסוּק טז עַל פִּי ה', אִמְרָה מֹשֶׁה לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַיָּאֵךְ אֲנִי נִכְנַס לְבַתִּי כֹלם וְלִתּוֹךְ אֶהְלִיחֶם לְדַעַת מִנִּין יוֹנְקִיחֶם. אִמְרָה לֹוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲשֵׂה אֹתָהּ אֶת שְׁלֹךְ וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת שְׁלִי. הַלֵּךְ מֹשֶׁה וְעִמְדוּ עַל פֶּתַח הָאֶהֱלָה וְהַשְׁכִּינָה מִקְדַּמַּת לִפְנֵינוּ, וְבַת קוֹל יוֹצֵאת מִן הָאֶהֱלָה וְאוֹמֶרֶת כֹּךְ וְכֹךְ תִּינּוּקוֹת יֵשׁ בְּאֶהֱלָה זֶה, לְכֹךְ נֹאמְרָה עַל פִּי ה':

שאלות:

א) יש לשאול מדוע נעשו שני ספירות לכלל ישראל לבד ושבת לוי לבד? ב) ועוד מהו לשון שאו ולא כתב סיפרו או תמנו? (הכללי יקר וכן הקשה הבא"ח). ג) ועוד יותר יש להקשות הרי שבת לוי אינו בתוכן וכיצד כותב "כל" כאשר בהמשך מבואר שאין הכונה להכל? ד) מדוע הקב"ה מצוה לספור את בני"י ואיזו מעלה יש בדבר? ה) מדוע ספירת בני"י נעשית עי"י שקלים ואילו ספירת שבת הלוי נעשית בספירה אישית עי"י הקב"ה בלא שקלים? ו) מדוע בני"י נספרו רק מבן עשרים ומעלה ואילו בני לוי מבן חודש?

תפיסת העולם:

כפי הנתפס אצל בני אדם ערכו של כל אדם בעיניו נמדד לפי מעמדו וכבודו עושרו ושליטתו, כך שרוב בני האדם אינם חשובים בעיניו בהיות ואין להם שום השפעה ומתוך כך אף נוהג בזלזול כלפיו, ובודאי שאינו נוהג כלפיו בסלחנות, ואף פעמים מרשה לעצמו להזיקו כי אינו חושש מהם, לעומת אדם שיש לו מעמד נזהר בכבודו ובהתנהגותו כלפיו ואף נוהג בסלחנות כלפי מעשיו, ומה יכול להיות דוגמה יותר גדולה מנשיא ארה"ב טראמפ אשר היה ידוע לפני כן בעושרו אך אין ספק שלא היחסו כלל לדבריו ולא כיבדו אותו כפי שהיום נעשה למרות שזה אותו אדם ללא שום שינוי, אך מפני מעמדו היחס משתנה, ולפי השקפה זו גם כאשר יש מפקד אוכלוסין אינו אלא לצורך ידיעת המספר ואינו בא לבטא את החשיבות של כל אחד ולזה יקרא ספירה או מפקד, אולם תורתנו הקדושה מלמדת אותנו מבט אחר על החיים שצריך לדעת שכל אדם מישראל יש לו חשיבות ומעמד ואינו תלוי וקשור למצבו הגשמי ולכן אפילו הפשוט ביותר יש לו חשיבות כי אצל השי"ת כולם בניו וגם יתכן שעולם הפוך למעלה שעליונים למטה ותחתונים למעלה ויש להוקיר כל אדם מישראל כי בצלם אלוקים נברא האדם ובכל אחד יש חלק אלוקה ממעל כאשר נבאר.

דבר שבמנין אפילו באלף אינו בטל:

ובזה נבא לביאור הפסוקים, נראה שהתורה באה ללמדנו מעלת כל אדם מבני"י ולכל אחד יש חשיבות בפני עצמו, והוא עי"י המבואר ביו"ד בהלכות תערוכות שדבר שבמנין אפילו באלף אינו בטל, ועניינו של דבר שכל דבר אשר האדם סופרו פירושו של דבר שיש לו חשיבות בעיני האדם לכל יחידה ויחידה וכיון שהוא חשוב אינו מתבטל. אבל דבר שאין חשיבות לכל יחידה אינו נספר, כך הדבר שהקב"ה מלמדנו כמה חביב האדם שנברא בצלם אלוקים כמאמר התנא באבות ושיש חשיבות לכל אדם באשר הוא. וכדברי הרמב"ם אשר כתב מדוע הקב"ה ברא את אדה"ר יחיד ולא כמה אחדים? אלא ללמדנו שכל יחיד נחשב כעולם שלם והמקיימו כאילו קיים עולם מלא וח"ו ההורגו כאילו החרב עולם מלא. ובזה מובן היטב לשון שאו וגם כל עדת ישראל, שהכוונה מלשון נשא הערכה וחשיבות לכל אחד מבני"י, זאת ועוד "כל" בכדי לכלול כלל ישראל ולא משנה באיזו דרגה הוא נמצא יש לו חשיבות בפני עצמו ושיש לרומם כל אחד מבני"י כיון שאי אפשר לדעת דרגתו של כל אדם לפי מצבו מה הוא, ואדרבא מבואר בגמרא שעליונים למטה ותחתונים למעלה כי האדם יראה לעין והי"ת יראה ללבב. אך למרות זאת חשיבות החפצים תלוי באדם לפי מצבו יש אדם שאצלו כל אגורה יש לה חשיבות וסופר כל אגורה, ויש שרק שקל מוכן לספור ופחות מזה אינו מתייחס, ויש רק עשרה שקלים ויש מאות ויש אלפים והכל תלוי במצבו של האדם, כי עשיר גדול העוסק במיליונים וק"ו במיליארדים לא יתכן שיתייחס לשקלים. ובזה נבין ההבדל בין בני"י לשבת לוי, שברור ששבת לוי המקודש יותר יש לו חשיבות יותר, ולכן את בני"י נספרו עי"י שקלים ועי"י משה רבינו, אבל שבת לוי נספרו עי"י הקב"ה בעצמו בלי שקלים מפני חשיבותם היתרה מאחר והן הם לומדי התורה והמורי דרך ומנהיגי בני"י, אשר יש להם חשיבות מיוחדת אפילו כלפי הקב"ה.

דברי התנא באבות על חביבות האדם:

ואכן מבואר במשנה במסכת אבות פרק ג משנה יד רבי עקיבא אומר וכו' הוא היה אומר חביב אדם שנברא בצלם חבה יתירה נודעת לו שנברא בצלם שנאמר (בראשית ט) בצלם אלהים עשה את האדם, חביבין ישראל שנקראו בניו למקום חבה יתירה נודעת להם שנקראו בניו למקום שנאמר (דברים י"ד) בניו אתם לה' אלהיכם, חביבין ישראל שניתן להם כלי חמדה חבה יתירה נודעת להם שניתן להם כלי חמדה שבו נברא העולם שנאמר (משלי ד) כי לקח טוב נתתי לכם תורתני אל תעזבו: נראה לענ"ד שדברי רבי עקיבא מיוסדים על היסוד הגדול שהיה אומר כמבואר בירושלמי (וילנא) מסכת נדרים פרק ט הלכה ד [ויקרא יט יח] ואהבת לרעך כמוך. רבי עקיבא אומר זהו כלל גדול בתורה. ללמדנו שכל התורה נעוצה במצוה זו ובפרט לאחר שראה בפטירת עשרים ואלף תלמידיו על שלא נהגו כבוד זה בזה, ולזאת הוסיף ומבאר כיצד האדם צריך לחשוב על ערכו וכבודו של כל אדם כי זו הדרך להגיע לקיום מצות ואהבת לרעך כמוך, שהרי

הרב הראשי הרב מרדכי מלכא שליט"א נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, ת"ת דרך המלך,
שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad MORDECHAI MALKA, Israel Founder & President Institutions "or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

אם יתבונן וישכיל כי כל אדם הוא צלם אלוקים זאת ועוד שהוא בנו של מלך מלכי המלכים וק"ו כאשר זוכה ולומד תורת אלוקים חיים כיצד יעזו לפגוע להזיק ולבוז את חברו, ואין ספק שאם היה לו עסק עם בן מלך אפילו נפגע ממנו נאלץ לוותר ולסלוח ולא להגיב על כך, ויותר מכך אין ספק שינהג בו בכבוד מפני יחוסו, ואם כך בבן בשר ודם ק"ו אלף פעמים בבני הקב"ה מלך מלכי המלכים, ובזה נבאר את דבריו באבות. **רבי עקיבא** מבאר שלושה חיבות לאדם א. נברא בצלם אלוקים. ב. ישראל נבחרו כבניו של הקב"ה. ג. נתן לישראל את התורה. וביאור הדברים **חיבה א. הצלם**: הכוונה על הנשמה שיש רק לישראל ואילו אומות העולם יש בהן נפש כמו בהמה שיש חיות אבל אין להן את הדרגות הגבוהות רוח ונשמה. ומבואר **במסכת ברכות דף י ע"א** מהיא הנשמה אשר דומה לקב"ה. הני חמשה ברכי נפשי כנגד מי אמרן דוד? לא אמרן אלא כנגד הקדוש ברוך הוא וכנגד נשמה, **א**: מה הקדוש ברוך הוא מלא כל העולם, אף נשמה מלאה את כל הגוף, **ב**: מה הקדוש ברוך הוא רואה ואינו נראה, אף נשמה רואה ואינה נראית, **ג**: מה הקדוש ברוך הוא זן את כל העולם כלו, אף נשמה זנה את כל הגוף, **ד**: מה הקדוש ברוך הוא טהור, אף נשמה טהורה, **ה**: מה הקדוש ברוך הוא יושב בחדרי חדרים, אף נשמה יושבת בחדרי חדרים, יבא מי שיש בו חמשה דברים הללו וישבח למי שיש בו חמשה דברים הללו. עוד מבואר **במסכת שבת דף נ ע"ב** דתניא רוחץ רוחץ אדם פניו ידיו ורגליו בכל יום בשביל קונו, משום שנאמר כל פעל ה' למענהו. עוד נאמר **במסכת סנהדרין דף נח ע"ב** ואמר רבי חנינא הסוטר לועו של ישראל כאילו סוטר לועו של שכניה, שנאמר מוקש אדם ילע קדש. **ובמסכת שבת דף קנא ע"ב** דאמר רמי בר אבא אין חיה שולטת באדם עד שנדמה לו כבהמה, שנאמר אדם ביקר בל ילך נמשל כבהמות נדמו.

מעשה של רבי חנינא בן דוסא:

כאשר מסופר **במסכת ברכות דף לג ע"א** תנו רבנן מעשה במקום אחד שהיה ערוך והיה מזיק את הבריות, באו והודיעו לו לרבי חנינא בן דוסא. אמר להם הראו לי את חורו, הראוהו את חורו, נתן עקבו על פי החור, יצא ונשכו ומת אותו ערוך. נטלו על כתפו והביאו לבית המדרש. אמר להם ראו בני, אין ערוך ממית אלא החטא ממית. באותה שעה אמרו אוי לו לאדם שפגע בו ערוך ואוי לו לערוך שפגע בו רבי חנינא בן דוסא. ולא רק בדורות התנאים אלא גם בדורותנו.

מעשה עם האו"ח הקדוש שגזר המלך לזורקו לגוב האריות:

מסופר על האו"ח שהיה בקי בצורפות ועסק לפרנסתו באחד המפעלים והיה עושה מלאכתו באמונה ועבד כפי צורך קיומו ויתר הזמן השקיע בלימוד התורה. והנה המלך היית לו חתונה והתעניין היכן להזמין כלי כסף מיוחדים לשמחה והמליצו לו על אותו מפעל שיש לו עבודות מיוחדים, ואכן הזמין הזמנה גדולה וכמובן הגביל בתאריך שיהיה מוכן לחתונה, בעל המפעל הגוי המריץ את האו"ח להזדרז במלאכתו כיון שיש הזמנה גדולה של המלך והזמן קצוב, החליט להמריץ אותו על ידי שהוסיף בשכרו, אך התוצאה הפוכה כי האו"ח היה דרכו לעבוד בכדי להשיג כדי צרכיו וברגע שהשיג את הסכום לא הוסיף לעבוד אלא ניצל זמנו ללימוד התורה וכעת שהמשכורת גדלה אם כן מספיק בפחות זמן להשיג את מבוקשו, אך בעל המפעל הסביר לו שהוא מוכרח להוסיף זמן בכדי להספיק לספק את ההזמנה, אך האו"ח לא הסכים למרות כל ההפצרות, והמלך היה מתעניין על התקדמות ביצוע ההזמנה, אמר לו בעל המפעל כי העבודות האלו יודע אותם רק העובד היהודי שאצלו וכמה שהוסיף לו שכר לא מסכים להוסיף זמן בעבודה, המלך כעס והעביר אזהרה שאם לא יספיק להכין את ההזמנה עד תאריך שנקבע יגזר עליו מיתה, אולם האו"ח לא שת ליבו לדברים ואכן גיע הזמן ורחוק הדבר מלספק את כל ההזמנה, המלך ברוב כעסו החליט להתנקם ביהודי שלא ידע את צידקתו ולכן גזר עליו לזורקו לגוב האריות, ביקש האו"ח שיתנו לו לקחת את התפילין וכמה ספרים כמובן שהסכימו למלא בקשתו אך צחקו עליו כיון שברגע שזורקים את האדם בעוד מורידין אותו בחבלים כבר האריות המורעבים טורפים אותו, ואכן הורידו אותו לגוב האריות אולם ראה זה פלא שהאריות לא התקרבו אליו, התפלאו משרתי המלך חשבו שמא אינם רעבים כעת אבל לא יקח זמן, והנה האו"ח לבש את התפילין וישב ללמוד וכל האריות ישבו סביבו כגורן עגולה כתלמידים מקשיבים, עבר יום יומיים ומשרתי המלך מתפלאים שלא שומעים שום צעקות החליטו לראות מה קורא, כאשר עלו לראות נדהמו על המחזה שנגלה לעיניהם כיצד כל האריות יושבים כגורן סביבו, מיד הלכו לספר למלך על הנס, המלך לא האמין והלך לראות הבין שמדובר באדם קדוש ולכן צוה מיד להוציאו ועשה לו כבוד מלכים ושחרר אותו. וזה כוחן של צדיקים ששלטו על הבריאה מכוח הצלם אלוקים שבו.

חיבה ב. בניס: הנה מבואר **במסכת קידושין דף לו ע"א** שיש מחלוקת מתי עם ישראל נקראים בניס. לכדתניא בניס אתם לה' אלהיכם, בזמן שאתם נוהגים מנהג בניס אתם קרוים בניס, אין אתם נוהגים מנהג בניס אין אתם קרוים בניס, דברי ר' יהודה, רבי מאיר אומר בין כך ובין כך אתם קרוים בניס, שנאמר בניס סכלים המה, ואומר בניס לא אמון בס, ואומר זרע מרעים בניס משחיתים. ונראה שרבי עקיבא סובר כדברי רבי מאיר תלמידו שחיבה יתירה שנקראו בניס בכל מצב. ואכן כך מפורש **במסכת בבא בתרא דף י ע"א** וזו שאלה שאל טורנוסרופוס הרשע את ר"ע אם אלהיכם אוהב עניים הוא, מפני מה אינו מפרנסם? א"ל כדי שניצול אנו בהן מדינה של גיהנם. א"ל [אדרבה], זו שמחייבתן לגיהנם! אמשול לך משל, למה הדבר דומה? למלך בשר ודם שכעס על עבדו וחבשו בבית האסורין, וצוה עליו שלא להאכילו ושלא להשקותו, והלך אדם אחד והאכילו והשקהו, כששמע המלך לא כועס עליו? ואתם קרוין עבדים, שנאמר: כי לי בני ישראל עבדים, אמר לו ר"ע אמשול לך משל, למה הדבר דומה? למלך בשר ודם שכעס על בנו וחבשו בבית האסורין, וצוה עליו שלא להאכילו ושלא להשקותו, והלך אדם אחד והאכילו והשקהו, כששמע המלך לא דורון משגר לו? ואנן קרוין בניס, דכתיב בניס אתם לה' אלהיכם. אמר לו אתם קרוים בניס וקרוין עבדים, בזמן שאתם עושין רצונו של מקום אתם קרוין בניס, ובזמן שאין אתם עושין רצונו של מקום אתם קרוין עבדים, ועכשיו אין אתם עושים רצונו של מקום. ואילו רבי עקיבא סובר שתמיד נקראים בניס.

הרב הראשי הרב מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, ת"ת דרך המלך,
 ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad MORDECHAI MALKA, Israel Founder & President Institutions "or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

חיבה ג. נתינת התורה: מבואר במסכת זבחים דף קטז ע"א וישמע יתרו כהן מדין מה שמועה שמע ובא ונתגיייר? ר' יהושע אומר וכו' ר"א המודעי אומר מתן תורה שמע [ובא], שכשניתנה תורה לישראל היה קולו הולך מסוף העולם ועד סופו, וכל [מלכין] עובדי כוכבים אחזתן רעדה בהיכליהן ואמרו שירה, שנאמר ובהיכלו כולו אומר כבוד, נתקבצו כולם אצל בלעם הרשע ואמרו לו מה קול ההמון אשר שמענו, שמא מבול בא לעולם? (אמר להם) ה' למבול ישב! [אמר להם]: וישב ה' מלך לעולם, כבר נשבע הקדוש ברוך הוא שאינו מביא מבול לעולם, אמרו לו מבול של מים אינו מביא, אבל מבול של אש מביא? שנא' כי (הנה) באש ה' נשפט אמר להן כבר נשבע שאינו משחית כל בשר, ומה קול ההמון הזה ששמענו? **אמר להם חמדה טובה יש לו בבית גנזיו שהיתה גנוזה אצלו תתקע"ד דורות קודם שנברא העולם, וביקש ליתנה לבניו, שנאמר ה' עוז לעמו יתן, [מיד] פתחו כולם ואמרו ה' יברך את עמו בשלום. הראת לדעת כי לכל איש מישראל יש לו חשיבות לפני הקב"ה בכל מעמד שהוא נמצא, אולם עוד יותר מי שעוסק בתורת השם שזוכה גם לחיבה השלישית.**

מעלת הבני תורה:

והסבר הדבר על פי דברי הרמב"ם שבוזה"ו מעלת הבני תורה ומורי הוראה כשבת לוי וחשיבותם יתירה כיון שהם המורי דרך ומנהיגי בני"י. ולפי"ו כל אדם מישראל יכול לרומם את מעלתו וחשיבותו כשבת לוי אך הדבר תלוי בו במה שיעסוק בתורה ויעלה ויתעלה במעלות התורה. וז"ל הרמב"ם הלכות שמיטה ויובל פרק יג הלכה יב: ולמה לא זכה לוי בנחלת ארץ ישראל ובביזתה עם אחיו מפני שהובדל לעבוד את י"י לשרתו ולהורות דרכיו הישרים ומשפטיו הצדיקים לרבים שנאמר יורו משפטך ליעקב ותורתך לישראל, לפיכך הובדלו מדרכי העולם לא עורכין מלחמה כשאר ישראל ולא נוחלין ולא זוכין לעצמן בכח גופן, אלא הם חיל השם שנאמר ברוך י"י חילו, והוא ברוך הוא זוכה להם שנאמר אני חלקך ונחלתך. והוסיף בהלכה יג: ולא שבת לוי בלבד אלא כל איש ואיש מכל באי העולם אשר נדבה רוחו אותו והבינו מדעו להבדל לעמוד לפני יי לשרתו ולעובדו לדעה את יי והלך ישר כמו שעשהו האלהים ופרק מעל צוארו עול החשבונות הרבים אשר בקשו בני האדם הרי זה נתקדש קדש קדשים ויהיה י"י חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים ויזכה לו בעה"ז דבר המספיק לו כמו שזכה לכהנים ללוים, הרי דוד ע"ה אומר י"י מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי עכ"ל. מלמדנו הרמב"ם מדוע שבת לוי לא קיבל נחלה כיתר בני"י, אין הדבר אלא מפני מעלתו שהקב"ה הוא נחלתו בהיותם צבא הקב"ה וחיליו אשר יעודם ללמוד וללמד ולהורות לכלל ישראל, ולכן הובדלו מכלל ישראל עד שאינם יוצאים למלחמה כיתר בני"י למרות שבני"י נצרכו להלחם ולכבוש את הארץ, שבת לוי בהיותו חייליו של הקב"ה פטורים מכך כיון שיש להם תפקיד נעלה יותר. זאת ועוד מוסיף הרמב"ם שאין הדבר נחלת שבת לוי בלבד אלא כל אדם שהשכיל להבין תכליתו בעולמו ורצה להיות מצבא הקב"ה ולשבת ללמוד וללמד נכלל בשבת לוי, ויתירה מכך הופך להיות בגדר "קדש קודשים" והשי"ת חלקו ונחלתו.

גדר לומד התורה קדש קודשים:

ומי יראה תוארים אלה ולא יחשק ליבו להיות מחייליו של הקב"ה ולקבל תואר "קדש קודשים", הבא נתאר לעצמנו שגדול הדור מצלצל לטלפון של איזה בחור ישיבה או אברך ומבקש לשוחח עם קדש הקודשים, לא יבינו בבית אל מי כונתו וק"ו אותו תלמיד או אותו אברך לא יבין מה לו ולגדול הדור ומהיכן המציא עליו תואר גדול כזה אין אלא טעות, אך כאשר ישוחח איתו יאמר לו כך הרמב"ם מגדיר כל בן תורה היושב ועוסק בתורה ומי לנו גדול מהרמב"ם שנותן תואר זה לכל מי שחשקה נפשו בתורה להיות חייל לקב"ה.

הסבר מדוע נספרו בני לוי בנפרד:

אחר הדברים האלה מובן הטיב מדוע שבת לוי נספרו בפני עצמן ואף גם זאת נספרו מגיל חודש ומעלה, והקב"ה בכבודו ובעצמו ספר אותם כיון שהן חבבים אצל הקב"ה יותר מכלל ישראל ויש ערך אפילו לתינוק ובלבד שעומד להיות חייל הקב"ה, ומזה ילמד כל בן תורה עד כמה ערכו גדול בעיני הקב"ה ועי"ו יתחזק בלימוד התורה שאין גדול ממנה.

ובזה יובן דברי השו"ע מדוע פרשת במדבר לפני עצרת:

כתב השולחן ערוך אורח חיים הלכות ראש חודש סימן תכח סעיף ד ולעולם קורין פרשת במדבר סיני קודם עצרת, וכו'. וכתב בביאור הלכה סימן תכח ד"ה ולעולם קורין וכו' כדי לעשות הפסק בין הקללות למתן תורה. **אולם לדברנו** הנ"ל יובן היטב עוד טעם מדוע לעולם יקראו פרשת במדבר לפני עצרת, כיון שמכאן אנו לומדים על ערכו של הבן תורה וכל לומד תורה ועד כמה הוא חביב לפני הקב"ה ונמצא שפרשה זו היא הכנה לקבלת התורה.

מוסר השכל:

עלה בידנו ללמוד מפרשתנו עד כמה כל אדם מישראל חביב בעיני הקב"ה כי בצלם אלוקים הוא נברא ואף נחשבים בניו של מלך המלכים דבר שמחייב כל אחד מאיתנו לכבד איש את רעהו ולרומם כל אדם וק"ו שלא לפגוע, ועוד יותר למי שזוכה לעסוק בתורת השם ולהכין עצמו לקבלת התורה אשר היא מרוממת האדם מעל כל הבריאה והופך לנזר הבריאה כולה, ויה"ר שזוכה כולנו לקבלת התורה בשמחה ובששון ובטוב לבב כל הימים אנו וזרענו וזרע זרענו שלא ימוש דברי התורה מפנינו אמן.

בידידות ואהבה
מרדכי מלכא